Equip Olímpic de Refugiats, un far d'esperança i pau

written by Sara Carbonell | 29 de July de 2024

Fa pocs dies que han començat els Jocs Olímpics de París 2024 i esta serà la tercera vegada en la qual competisca l'**equip olímpic de refugiats**. Hem triat visibilitzar este equip perquè **en molts centres educatius tenim alumnat procedent de molt diferents llocs del món que arriben com a refugiats i podem, si ho desitgem, posar-los en valor inspirant-nos, en este cas, per l'esperit olímpic**.

El president del Comité Olímpic Internacional va dir, en una cerimònia celebrada a la Casa Olímpica a Lausana, que rebia als 36 atletes –procedents d'11 països d'orígens diferents– amb els braços oberts, ja que **són un enriquiment per a la Comunitat Olímpica i per a les societats**. Tal és el valor que se li ha volgut donar a les persones refugiades i al foment de la pau en el món, que **el Llorer Olímpic va ser entregat a Filippo Grandi, Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats**. Grandi va elogiar en el seu discurs als atletes refugiats com a far d'esperança i pau. El **Llorer Olímpic** va ser creat pel Comité Olímpic Internacional per a honrar a notables persones que, per mitjà de l'esport, han aconseguit avanços en matèria educativa, cultural, de desenrotllament i de consolidació de la pau. Potser este exemple ens ajuda a pensar en una forma diferent de rebre al setembre a l'alumnat.

La ciència també ha investigat com l'esport pot contribuir a la pau mundial, reconeixent el seu poder transformador que promou l'amistat, la cooperació i la pau en el món. En concret, esta **investigació** comença amb una estrofa del poema de Pierre de Coubertin (fundador del Moviment Olímpic Modern):

«Oh Esport, Tu eres la Pau!

Tu forges llaços feliços entre els pobles

unint-los en la reverència a la força

controlada, organitzada i autodisciplinada.

A través de tu, els joves de tot el món

aprenen a respectar-se,

i així la diversitat dels trets nacionals es convertix en una font

d'emulació generosa i pacífica».

Un bonic exemple real és **l'amistat entre Jesse Owens i Lutz Long que va desafiar al règim nazi en els Jocs Olímpics de Berlín en 1936**. Long era una propaganda perfecta per al règim Nazi com a exemple d'atleta ari. No obstant això, en la classificació per a la final del salt de longitud, **Long es va acostar a Owens per a donar-li consells, ja que havia fet dos nuls, i gràcies a eixe gest Owens es va classificar i va guanyar la medalla d'or. Long va obtindre la medalla de plata però la seua amistat va perdurar al llarg del temps**.

Esta altra **investigació** també examina els objectius i valors de l'olimpisme, descrivint l'esport com una pràctica intrínsecament valuosa, concebuda amb els seus propis

objectius, normes i tradicions.

Potser després de la lectura d'este article ens fixem més en les 13 dones i 23 homes que conformen el ***équipe olympique des régugiés***, procedents de països de tres continents (Àfrica, Amèrica i Àsia), amb el seu propi emblema amb un cor en el centre. **Potser, també, mirem amb altres ulls a l'alumnat refugiat i valorem la importància de fomentar les amistats de qualitat en pro de la pau mundial, inspirant-nos en l'esport olímpic**.